

Jos. Vandot:

Sinek Martinek.

*„Sinek Martinek,
pojdi domov!
Željno tam čaka
rodni te krov.*

*Mamka tam tvoja
bolna leži,
poleg nje angel
smrtni stoji.*

*Angel se smrtni
tiho smehlja,
pa jo ponese
nad zvezde nebá.“*

*Sinek Martinek
plaka gorkó
in čez visoko
speje goró.*

*Z gore visoke
speje domov,
željno tam čaka
rodni ga krov.*

*Mamka tam zlata
mrtva leži,
križec srebrni
v rokah drži.*

*Križec srebrni
v rokah drži,
pa so zaprte
njene oči ...*

*Sinek Martinek
plaka gorkó,
bolj kot zvonovi
žalno pojó.*

*Bolj so v očeh mu
svetle solze,
kot se na nebu
zvezde blesté. —*

*Sinek Martinek
gre čez goró,
z gore gre dalje
v polje cvetno.*

*V tujih bo krajih
živel vnaprej,
z njim domotožje,
grenko brez mej.*